

1 april.

För han undervisade dem med auktoritet och inte som deras skriftlärda.

Matt 7:29

Präktiga predikanter igenkänns därpå att de med väldig troskraft framföra Guds ord, så att alla djävulens ting slås till jorden. De betyga sin brinnande kärlek med sina gärningar och låta sin tro uppenbaras i kärlek. Nog finnas många ordets förkunnare, men de sakna kraft, de predika icke väldeligen, och även när de förkunna guds ord rätt duktigt, så giva de inga samvetsstyng. De skona, där man icke borde skona, nämligen felen hos denna världens store. Och vidare äro de kalla på kärlek, dåliga i sitt liv, de ställa till mer förargelse än förbättring, och de göra Guds ords pilar, slöa och ovassa.

2 april.

Be därför skördens Herre att han skickar ut arbetare till sin skörd.

Matt 9: 38

Guds ord har icke den framgång som det borde hava och som vi så gärna önskade, och orsaken härtill är ingen annan att vi äro för lata för att bedja om skarpa pilar och glödande skott. Herren har befallt oss att bedja så: Tillkomme ditt rike, Helgat varde ditt namn, det vill säga, att hans ord och att kristenheten må tillväxa och bliva starka. Men därför att vi försumma att fullgöra denna befallning, och icke bedja med något allvar, därför står illa till med oss och Guds ords pilar bliva slöa och ovassa, de glödande skotten kalla och våta, och djävulen har ännu ingen alls respekt för oss. Låtom oss för den skull vakna upp och bliva män, tiden är inne, fienden gör oss överallt många fula streck, låtom oss visa honom, att även vi kunna uppväcka förargelse och hämnas på vårt sätt, jag menar: låtom oss bedja till Gud utan återvändo, till dess att han sänder oss väl rustade skyttar, som kunna avskjuta skarpa glödande pilar.

3 april.

Ni har djävulen till far och vill följa er fars begär. Han har varit en mördare från början och har aldrig stått på sanningens sida, för det finns ingen sanning i honom. När han talar lögn talar han utifrån sig själv, för han är en lögnare och lögnens fader.

Joh 8:44

Detta jordeliv är inget verkligt liv, utan ett liv i en mördarkula, där djävulen härskar. Men vilja vi och måste vi leva här på jorden, så få vi alltid besinna, att vi äro gäster och att vi uppehålla oss i ett härbärke, där värden är en bedragare, som har denna skylt över dörren till sitt hus: *mord och lögn*. Ty Kristus själv har hängt denna vapensköld över hans hems dörr, då han sagt, att han är *en mördare och lögnare*. En mördare – ty han fördärvar människornas kroppar, en lögnare – ty han förför människornas själar. Mord och lögn är hans yrke och hans hantverk, med sådant arbetas det i hans härbärke, och det bliver aldrig annorlunda. *Och de som stå i hans tjänst, de måste hjälpa honom härmed. Men de som äro hans gäster, de kunna vänta sig alla oförsyntheter från hans sida.*

4 april.

Ni tjänare, lyd era jordiska herrar. Visa dem vördnad och respekt med uppriktigt hjärta, så som ni gör mot Kristus. Var inte ögontjänare som försöker ställa sig in hos människor, utan var Kristi tjänare som gör Guds vilja helhjärtat.

Ef 6:5, 6

En tjänare som i sitt arbete icke tänker längre än så här: Min herre giver mig min lön, därför vill jag tjäna honom, men i annat fall icke o. s. v., är ingen rättskaffens tjänare. Ty han tjänar endast för brödbiten. Tages denna fråna honom är det slut med tjänsten. Men är han en from kristen, tänker han så här: *Min herre må giva mig lön eller inte, han må vara from eller ond o. s. v., så vill jag tjäna honom i alla fall, ty Guds ord är klart i detta stycke när det säger till mig: I tjänare, lyd edra Herrar såsom I lyden Kristus själv.* När en människa rätt förstår dessa ord och aktar dem dyra, så säger han av fullaste hjärta: välan, jag vill tjäna min herre och taga min lön, men vad som mest driver mig till att vara hans tjänare, det är jag därigenom får tjäna min käre Gud och Herre Kristus, som han befallt mig detta. Och jag vet, att sådant är välbehagligt inför honom. Se en sådan tjänst är ett verk, som går av ett rent hjärta.

5 april.

Jag hade nämligen bestämt mig för att inte veta av något annat hos er än Jesus Kristus och honom som korsfäst.

1 Kor 2:2

Det finnes somliga predikanter, som anse att de icke äro några dugande ordets förkunnare, om de icke förkunna något mera än Kristus och något, som är förmera än evangelii enkla predikan. *Dessa äro de ärelystna storheterna, som övergiva evangeliums enfald och fara efter en uppstylat visdom, på det att man må fästa uppmärksamhet vid dem och säga: Vilken stor predikant!* Men sådana predikanter borde skickas till Aten, den stad där man fordoms jämt ville höra nyheter. De söka *sin egen* ära, icke Kristi ära, därför skall deras ände bliva deras skam. Akter Eder för sådana, och bliven kvar hos Paulus, som icke ville veta av något annat än Jesus Kristus, och honom korsfäst.

6 april.

Hur kan den som är ung hålla sitt liv rent? Genom att hålla sig till ditt ord.

Ps 119:9

O, hur oförsvarligt vi bete oss mot våra arma unga, som äro oss anförtrodda till vård och undervisning! Och vilken svår räkenskap vi en gång skola få avlägga därför att vi icke fört dem in i Guds ord! *Sannerligen där den heliga skrift icke för regementet, dit råder jag ingen att skicka sina barn. Där Guds ord icke övas utan återvändo, där måste allt fördärvas.* Högskolorna borde uppfostra idel högförståndliga män i den heliga skrift, som sedan skulle bliva biskopar och kyrkoherdar och ställas i första ledet emot kättare och djävul och en hel värld. Men var är förhållandet detta? *Jag befarar högeligen att högskolorna äro vida portar till helvetet, om de icke ivrigt öva och inplanta den heliga skrifts lärdomar hos vår ungdom.*

7 april.

Se, jag gör dig i dag till en befäst stad, till en järnpelare och en kopparmur mot hela landet, mot Juda kungar, dess furstar och präster och mot folket i landet. De ska kämpa mot dig men inte besegra dig, för jag är med dig, säger Herren, för att rädda dig.

Hitåt I alle, I som hållen tillhoppa och verkligen hören tillhoppa, demoner, papister, svärmare i en klunga, hitåt med friska tag mot Luther, I papister framifrån, I svärmare bakifrån, i demoner från alla kanter, hetsen, igen, driven på med gott mod, I haven det rätta villebrådet framför Eder! Men sannerligen, det är icke Luther, som I jagen, I måsten nödvändigt låta Luthers lära bestå och förbliva, även om tio världar stode till edert förfogande. Märk härtill den lutherska psalmen: *Vår Gud är oss en väldig borg.*

8 april.

De kom till Jesus och bad honom ivrigt: Han är värd att du gör det för honom. Han älskar vårt folk, och det är han som har byggt synagogan åt oss.

Luk 7:4, 5

Skall man tillfoga djävulen en skada, som grundligen kännes, måste man lägga an på ungdomens uppfostran i Guds kunskap, så att genom honom Guds ord bliver allt vidare känt och lärt. Med tanke därpå beder jag Eder, mina kära herrar och vänner, för Guds skull och för den stackars ungdomens skull, att I icke villen missakta denna angelägenhet, såsom det så ofta göres, när man icke förstår världsfurstens tankar. Det är dock en allvarsam storsak att hjälpa och råda ungdomen. Härpå beror mycket för Kristi saks framgång i världen. Mina kära vänner, vi måste ju årligen använda stora summor på dugligt försvarsmaterial, vägar, gångbanor, dammar och på en mängd dylika saker, för att våra städer må hava timlig fred och vinning – skulle man icke med ändå större fog använda lika mycket till avlönande av en eller två skickliga uppfostrare av den nödställda försummade ungdomen?

9 april.

Min själ upphöjer Herren och min ande jublar över Gud, min Frälsare.

Luk 1:46, 47

Inbillar man sig kunna prisa Gud med många ord, med skrikande och ropande, så handlar man som om man trodde att han är döv och okunnig, och att man därför måste väcka honom och undervisa honom. Sådan vantro om Gud länder mera till Guds smälek och skam än till hans pris. Annorlunda är det, om man besinnar hans gudomliga gärningar i djupet av sitt hjärta och inför dem erfar en tacksamhet, som icke kan utsägas i ord, – ja som är så stor att det kännes som hjärtat ville brista. Denna tacksamhet talar icke så mycket, men känner dess mer; och när den talar, framströmma orden av sig själva, omedelbart, oöverlagt, det är som om anden i människan måste giva sig luft och giva liv och händer och fötter åt orden, ja det är som hela ens varelse, alla ens lemmar gärna skulle vilja tala. Ungefär så måste det vara, då Gud skall tillbedjas i ande oh i sanning. Guds ord bliva idel eld, ljus, liv.

10 april.

Jag förde vidare till er det allra viktigaste, vad jag själv har tagit emot: att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna

1 Kor 15:3, 4.

Du hör av dessa ord, att Paulus anför skriften såsom sitt starkaste vittnesbörd och visar att det icke är möjligt för oss att kunna bevara ren lära och tro på annat sätt än att hava ett yttre, med vanliga bokstäver skrivet ord, som antingen av honom eller av andra muntligt förkunnas. Ty det står här klart skrivet: *skrifterna, skrifterna*. Men skrift är icke bara ande, om vilket våra fiender prata, på samma gång som de pådikta oss att hava lärt så. Man säger: på anden allena beror allt, skriften är död bokstav, den kan icke giva liv. Men akta dig att berömma dig för mycket av anden om du icke äger det utvärtes uppenbarade ordet, ty du har i sådant fall visst ingen god ande att göra med, utan med den lede Satan från helvetet. Ty den helige Ande har inneslutit sin visdom och sitt råd och alla sina hemligheter i bibelordet och uppenbarat allt i de heliga skrifterna, så att ingen må kunna undskylla sig eller behöva på annat håll söka och efterforska vad han till sin salighet behöver känna. Det finns intet högre och bättre att lära eller vinna än skriftens undervisning om att Jesus Kristus, Guds son, vår Frälsare, är för oss död och uppstånden.

11 april.

Ni är jordens salt. Men om saltet förlorar sin sälta, hur ska man då få det salt igen?

Matt 5:13

Den som låter sitt hjärta sättas i brand av dessa ord, så att han kan tillägna sig dem som sina och, viss i sitt sinne, berömma sig av dem, den som blir ett Guds salt, han får bereda sig på vrede och fiendskap av människorna, man småler icke mot en sådan man. Den som måste säga sanningen åt all världen, kejsare, kungar, furstar, visa, lärde och förkunna dem att deras väsende är fördömligt inför Gud, han får vara beredd att offra sitt liv. Men kan man blott smila och låta allt, vad sådana herrar göra, gälla som det rätta, då får man nog vara i fred, behålla ynnest och anseende o. s. v. Mången har väl under allt detta den vackra tanken att han ändå kan förkunna evangelium. Men sanningen är, att en sådan människa blivit ett salt, som mistat sin sälta, och detta därför att om man låter människorna förbliva i deras gamla villfarelser och köttsliga sinnelag, så går deras väg slutligen till djävulen. Och predikanten går i spetsen.

12 april.

Kärlek till pengar är en rot till allt ont.

1 Tim 6:10

Så snart en predikare eller en kyrkans herde blir girig, så är han icke mer till någon nytta. Han kan inte längre predika rätt, han fruktar att stöta sig med människorna, han tiger med de behövliga bestraffningarna, han låter muta sig till tystnad, åhörarna må göra vad de vilja. Till ingen vill han tala ett allvarsord, allra minst till den som är hög och mäktig, och så försummar han sin tjänst och sitt ämbete, som förpliktar att straffa de andra. På samma sätt måste även en borgmästare eller en domare eller vilken annan ämbetsman som helst hålla sitt ämbete högt och tillse att allt går rätt till, men akta sig för att grubbla över hur han skall kunna bliva rik och njuta av sin ställning. Blir en sådan person en Mammons träl, så låter han sig bestickas av skänker, som förblinda honom, och följderna blir, att han icke mera kan se, hur människorna leva. Ty han börjar tänka så här: vågar jag straffa den eller den, så får jag den ene eller den andre till min fiende, och så förlorar jag det jag äger o. s. v. Och så sitter han där i sitt ämbete och har en präktig syssla, som Gud har givit åt honom, men han kan icke sköta den som en driftig karl. Därom drager Mammon försorg, som tagit hans hjärta i besittning.

13 april.

Nej, när du ger en gåva, låt inte din vänstra hand veta vad den högra gör.

Matt 6:3

Sedan vi börjat förkunna den rätta läran och förmana till goda gärningar på sådant vis, att de skola göras för Guds skull av rent, enfaldigt hjärta, utan all hänsyn till egen ära och vinning, har följderna blivit den, att ingen vill skänka bort ett enda öre. Förut, då man fick ära och beröm för sådant, snöade det massor av allmosor, fromma stiftelser och testamentsgåvor. Hur har det nu blivit så tyst med alltsammans? Jo man får inte mer inbilla sig förtjäna världens ära och pris och tack och belöning för sådant! Det är på samma sätt som när huvudet avhugges och kroppen icke mer vill göra tjänst. Men om man på nytt skulle sätta liv i huvudet, skulle man nog få se, hurusom allt omigen skulle vara i full gång som tillförne. Ett annat kännetecken på de helgon, om vilka här är fråga, är att de bliva mycket snarstuckna och draga in på välgörenheten så fort de inte få nog tacksamhet och erkännande.

14 april.

Be utan uppehåll.

1 Tess 5:17

Hos varje sann kristen har den helige Ande tagit sin boning. Hans verk är att utan återvändo mana till bön. Även om han icke alltid beder med munnen eller med ord, tränga dock oavslåtligen, utan uppehåll ur hans hjärta suckar sådana som dessa: "ack käre Fader, helgat varde ditt namn, tillkomme ditt rike, ske den vilje hos oss och hos alla" (på samma sätt som pulsen och hjärtat alltjämt slå sina slag i kroppen). Och om elände eller anfäktningar eller nöd allt hårdare pressa med sitt tryck, bliva bönesuckarne så mycket mer brinnande, även bönen med ord måste komma, så att en verklig kristen aldrig kan leva utan bön lika litet som en levande människa utan puls. Aldrig står pulsen stilla, utan slår var enda minut, även om människan är i sovande tillstånd eller i vilket annat tillstånd som helst, där pulsens rörelser icke märkas.

15 april.

I tron lydde Abraham när han blev kallad att dra ut till ett land som han skulle få i arv, och han gav sig i väg utan att veta vart han skulle komma.

Hebr 11:8

Tron är ett levande, verksamt ting, som gör att man med full övertygelse och förtröstan litat till det ordet: Det må gå huru det vill; Gud styrer dock till sist allt till det bästa. Sådan tro är ingen lös, förflugnen tanke, utan en hjärtats levande, allvarliga, trösterika, fasta tillförsikt, som innesluter en fullkomlig härlighet, så fullkomlig, att vi därigenom bliva ett med Kristus och genom honom ett med Fadern. Det är denna tros art, att hon umgås med ägodelar, dem människan med sina yttre sinnen varken ser eller känner, och det så, som hade hon dem i sina händer. Så har hon icke heller någon annan tröst än den att hon vet att Gud icke svekfullt ljuger. *I företalet till romarbrevet säger Luther: O, det är ett levande, verksamt, arbetsamt, kraftigt ting, själva tron, så att omöjligt är, att hon icke utan återvändo skulle göra det got är. Hon frågar icke, om goda gärningar skola göras, utan förrän hon frågar har hon redan gjort dem och är alltjämt stadd i utövningen.*

16 april.

Av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva. Guds gåva är det, inte på grund av gärningar för att ingen ska berömma sig.

Ef 2:8, 9.

Människohjärtat har alltid svårt att bekänna att det duger till rakt intet och att Kristus allena är den, som allt verkar. Vi vilja städse hava vår egen hand med i spelet, uträtta storartade saker och göra Gud tjänster, så att han skall kunna berömma oss och förlåta synden och vara oss nådig för våra gärningars skull, något som dock varken får eller kanske. Ty där så sker; där kastas hela Kristus och tron till jorden. Skall Kristus allena kunna vara herre och skall jag vara en rätt bekännare, *så får jag icke sväva på målet utan tala rent språk: Skall Kristus göra det så duger jag till ingenting.* Det duger icke att på samma gång med sitt hjärta sätta sitt förtroende på Kristus och på sig själv. Antingen den ene eller den andre, antingen Kristus eller mitt eget görande. Detta borde icke vara svårt att förstå.

17 april.

Så dog den fattige, och han fördes av änglarna till platsen vid Abrahams sida.

Luk 16:22

Även om en människa här på jorden är aldrig så vänlig, aldrig så färdig och beredd till all slags tjänstaktighet och välgärning – aldrig någonsin kan hon jämföras med Guds kära änglar. Vi skola härav lära, att våra bästa och pålitligaste vänner äro de osynliga änglar, vilka med trohet och godhet, med all slags tjänst och sannskyldig vänskap vida överträffa våra vänner på jorden. Jag kan gå trygg till mitt hem och lägga mig till vila, viss om att de goda änglarna hava fått befallning om att vaka över mig. Än vissare och tryggare kan jag lita därpå, att när jag anträder min sista färd till graven, där min kropp skall varda maskars mat, skola de kära änglarna även då vara tillstädes och ledsaga mig och bära min själ till Abrahams sköte.

18. april

Gör upp planer, de slå ändå fel. Avtala vad ni vill, det lyckas ändå inte.

Jes 8:10

Här sitta på sina troner konungarikenas och furstendömenas pelare, som nog skulle anse sig tillräckligt duktiga att kunna uppbära himmelen, ifall Gud ville överlåta detta åt deras vishet. Ingen av dem suckar med sina böner till himmelen för att hos Gud söka råd och hjälp. Antingen är de så gudlösa människor, att deras samvete icke tillåter dem att bedja och ropa, eller också äro de så vissa och säkra på sin sak och sin visdom, att de föraktfullt glömma sin bön, såsom om de aldrig bett den, eller ock äro de så förblindade i sin tro, att det är deras vana att hålla rådslag utan Gud. Och så får vår Herre Gud sitta overksam däruppe i himmelen utan att få komma med i sådana människors kloka rådplägingar. Han talar under tiden följande ord till sin ängel Gabriel: säg mig, vad har de högvisa människorna för sammankomster i rådstugan, eftersom vi icke aktas värdiga att delta i deras rådslag? Käre Gabriel, giv dig åstad och tag med dig Esaias och uppläs för dem i all hemlighet utanför fönstret denna predikan: *Med seende ögon skolen I icke se och med hörande öron icke höra och med förståndiga hjärtan icke förstå. Besluten ett råd – det skall dock bliva till intet; överlägg era planer – de skola icke utföras, ty mig tillhör rådet och dådet.*

19 april.

Ni kommer att bli hatade av alla för mitt namns skull.

Matt 10:22

Man igenkänner de äkta kristna därpå att de bära det heliga korset, så att de fördraga all slags olycka och förföljelse, all slags anfäktning och allt ont från djävul, värld och kött, invärtes sorg, räddhåga, bävan, utvärtes fattigdom, förakt, sjukdom, svaghet – allt för att vara lika sitt huvud, Kristus. Och enda orsaken till allt detta måste vara den, att de fasthålla vid Kristus och vid Guds ord och sålunda lida allt för Kristi skull. De måste vara fromma, stilla, lydiga, beredda att med liv och blod tjäna sin överhet och var man, och aldrig skada någon. Inga människor i världen få utstå så bittert hat som sanna kristna, de måste tåla att anses som sämre människor än judar, hedningar, turkar – ja att kallas kättare, skälmar, djäflar, de mest förbannade och skändliga varelser som vandra på jorden, så att var och en, som hänger och dränker och mördar och marterar och förjagar och plågar dem tror sig göra Gud en tjänst därmed. Ingen förbarmar sig över dem, utan räcker dem galla, blandad med myrra, när de törsta, och detta icke därför att de äro äktenskapsbrytare, mördare, tjuvar, skalkar, utan därför att de vilja tjäna Kristus allena och ingen annan Gud än honom. Överallt, där du ser och hör sådana människor, skall du förstå, att den sanna kristna kyrkan är tillfinnandes. Matt 5:11.

20 april.

Han ska inte tala av sig själv utan bara tala det han hör, och han ska förkunna för er vad som kommer att ske.

Joh 16:13

Kristus framställer här med den helige Ande såsom en predikare, efter vilken man icke skall stå och se upp i himmelen allenast, såsom svärmar-andarne göra, när de skilja Kristus från ordet och predikoämbetet. Utan i stället må man veta och förstå, att han vill vara med och när ordet och genom detsamma leda oss i all sanning. Jag vill kallas en blott till hälften lärd doktor hellre än att allt för mycket berömmas såsom de höglärda andar, vilka flyga högt upp i molnen, fjärran från all skrift, för att i stället söka sin omedelbara tillflykt under den helige Andes vingar. Erfarenheten har allt för ofta lärt mig, att när djävulen ertappar mig utom skriften och jag börjar att promenera på egen hand med mina tankar och fladdra iväg uppåt mot himmelen, så bringar han mig så långt, att jag till sist icke vet varest Gud finnes, eller varest jag själv finnes.

21 april.

Var i stället goda och barmhärtiga mot varandra och förlåt varandra, så som Gud i Kristus har förlåtit er.
Ef 4:32

Det kan icke vara annorlunda än att många brister och förvilleelser måste förefalla bland de trogna. Över sådant skola vi icke vredgas mera än när vi själva råka bita oss i tungan eller när vi av misstag slå oss med knytnäven i ögat eller när foten stöter emot något, som vållar smärta, eller när vi slå huvudet i väggen. I stället måste vi tänka: välan, det är din broder och granne, som är kött av ditt kött – varför göra så stor affär av hans förseelse. Han har försummat sig, han har ogärna felat, han har nog icke menat så farligt, eller han kanske felat av svaghet och oförstånd. Felet, som vållar smärta, är begånget – men icke vill du väl därför bortkasta en din egen lem? Din förtrytelse är en gnista, spotta på den, så att den slocknar; annars kommer djävulen med sin giftiga andedräkt eller med sitt stygga tassel och tassell och blåser upp gnistan till att bliva en eld, som varder omöjlig att släcka, och ställer till en oförsonlig förbittring och ett sådant hat, att hela Kristi församling skadas. Han är en ande, som aldrig upphör med och aldrig lämnar sitt uppsåt, om han icke röner motstånd.

22 april.

Men till den gudlöse säger Gud: Hur kan du tala om mina stadgar och ta mitt förbund i din mun, du som hatar tillrättavisning och kastar mina ord bakom dig?

Ps 50:16-17.

Man får lära sig att icke för mycket förargas över att man lever bland människor, som allesammans berömma sig av Faderns, Sonens och den helige Andes namn, av Guds ord m. m., så att det ser ut som om de allesammans hade en enda bekännelse, under det att de dock i själva grunden äro himmelsvitt skilda från varandra. Man kan icke upprepa de enes och de andres namn eller försvara den olikhet man måste uppställa mellan de ene och de andre. I ett fall kan man dock se skillnaden, och det är, när somliga av alla dessa, som bära samma namn, äro *falska*, under det att andra äro *rättsinniga*. Men skall man våga sig till att göra denna skillnad mellan rättsinniga och falska, *måste man tillse varest evangelii lära om tron på Kristus drives på det rätta sättet utan tillsatser och människofunder, så att där framväxa frukter i sanna goda gärningar. Å andra sidan gäller det att tillse, varest motsatsen äger rum, nämligen hos de människor, som taga evangelium och tron allenast i sin mun.*

23 april.

För synen väntar ännu på sin tid. Han skyndar mot slutet och sviker inte. Om han dröjer, så vänta på honom, för han kommer helt visst, han uteblir inte.

Hab 2:3

Af sådana ord skola vi lära att med tålamod fasthålla vid allt som Gud har talat och icke vika bort därifrån, även om Herren skulle dröja i hundrade år. Hans dröjsmål är idel nåd oss till godo, på det att vår tro må bli allt mera stor och stark, och på det att han må få tillfälle att så mycket rikligare giva vad han har lovat. Det hör till hans visa uppfostringskonst, att han hör allt utan brådska, men gör allt väl; straffet kommer långsamt, men det kommer säkert. Åt syndaren gives tid och tillfälle till självkänedom och omvändelse. Därför måste de utvalda bida och vara tåligena för de ondas skull, på det att Guds ord måtte med ära bevisa sin sanning, att han är långmodig, och att han icke genast straffar. Med ett ord: de frommas tålamod och de ondas skalkaktighet varar länge; men detta utesluter icke Guds ingripande i den rätta stunden för att vedergälla rättvist på bådaderna hållen.

24 april.

När jag går genom nöd håller du mig vid liv, du sträcker ut din hand mot mina fienders vrede, din högra hand frälser mig.

Ps 138:7

När Gud ville göra sin son till konung, gjorde han början med stora under och stor kraft, men då allt tycktes vara som bäst, lät han honom dö på korset som en förlorad ogärningsman. Men efter allt detta styrde Gud det så att hans son tvärtemot alla mänskliga beräkningar framstod som en evig konung. På samma sätt var det med Israels barn, när de stodo där hjälplösa och rådlösa mitt i dödens käftar. Då skilde han havet åt i tvenne hälfter, så att de gingo torrskodda därigenom. Och så gör Herren än i dag med oss. När vi anropa honom om frälsning från döden, för han oss först in i döden. Han handlar på sådant sätt, för att förnuftet må bliva till skam. Ty förnuftet vill icke tro, utan veta, huru, var, när. Men Gud vill, att tron skall slå rot, så att Gud får handla. Guds verk äro icke som människors verk, utan helt motsatta dessa. Guds handlingar följa den ordningen att när något skall framåt, måste det först tillbaka. Sedan skall det ha framgång.

25 april.

På natten såg Paulus en syn där en makedonier stod och vädjade till honom: "Kom över till Makedonien och hjälp oss!" När han sett denna syn försökte vi genast ta oss vidare till Makedonien, eftersom vi förstod att Gud hade kallat oss att förkunna evangeliet för dem.

Apg 16:9, 10.

Gud plägr handla med de sina på sådant sätt, att han icke tillåter dem bliva länge på en ort, utan jagar dem hit och dit, och detta icke blott för deras egen skull, på det att deras tro må bevaras, utan även för andras skull, på det att andra därav skola draga nytta. Så t. ex. drev han Abraham hungrande till Egypten, människor och upplysa dem med en rätt kunskap om Gud, något som han tvivelsutan också har gjort. Ja Gud handlar underbart med oss här i världen, han skickar apostlar och predikanter till människorna, utan att de kunna tänka eller ens ana detta, och även de som varda sände, veta ej själva, till vilken plats de komma.

26 april.

Hur helig är inte denna plats! Det måste vara Guds boning, här är himlens port.

1 Mose 28:17

Av dessa ord kan man förstå, att en Guds sanna boning icke utan vidare är detsamma som ett dyrbart uppfört stort tempel, såsom vi vanligen tro. Gud frågar icke efter om hans boning är en högvälvd, högtidligen invigd dom. Jakob byggde i alla sina livsdagar intet hus åt Gud. Vad menas då därmed, att Gud bor på något särskilt rum? Ingenting annat än att Gud är närvarande med sitt ord. Där ordet är, där är han själv, och å andra sidan: där ordet inte är, där är icke heller han, man må uppbygga åt honom å stora tempel som helst. Där hans ord predikas, där vill han säkert låta sig finna, men där hans ord icke finnes, där finnes icke heller hans boning, även om man byggde kyrkor, den ena ovanpå den andra. En kyrka har verkligt värde endast i samma mån, som Guds ord därinne rent oh klart förkunnas.

27 april.

Var inte högmodig, utan bäva.

Rom 11:20

Det kan hända många trosstarka heliga människor, att han varder svagare i sin tro än jag. Gud kan efter sitt behag i detta ögonblick giva mig en hög och stark tro, men innan jag hinner vända mig om, kan det också behaga honom att låta denna tro försvinna och giva den åt någon stor syndare. Varför handlar han så, varför låter han icke sina heliga alltid behålla deras stora tro? Därför att han vill, att de icke skola bliva högmodiga och inbilla sig, att de hava allt genom sig själva, så att de kunna göra sig själva till Gud. Han måste vräda och vränga på sitt vis, så att de må veta, att han är Gud, och lära sig självkänedom och förbliva i den ödmjukhet, som han älskar icke blott hos oss, utan hos sina allra högt utkorade helgon, till och med hos sin egen moder. Alla måste ned i djupaste ödmjukhet och säga: jag är intet genom mig själv, jag förmår intet genom mig själv.

28 april.

Han som älskar oss och har löst oss från våra synder med sitt blod och gjort oss till ett kungarike, till präster åt sin Gud och Far, hans är äran och makten i evigheters evighet. Amen.

Upp 1:5, 6.

De troende människorna äro verkliga konungar, icke så att förstå, att de bära någon gyllene krona på huvudet eller föra någon gyllene spira i handen eller gå klädda i siden, sammet, guldbroderade kläder, purpur, nej men, vad härligare är, de äro herrar över död, djävul, helvete och allt ont. För dem är smäleken en ära, helvetet en himmel, döden ett liv, djävulen en halmgubbe, synden rättfärdighet, olyckan en lycka, armodet rikedom o. s. v. De äro herrar över allting, de fråga efter intet, ty de tillhöra Gud, de hava Gud till sin vän, ja till sin käre fader, hos vilken de finna rikedom, stora skatter, alla håvor, all fullhet. Därför kan ingen synd eller död eller djävul, ingen hunger eller törst eller köld eller hetta, intet svärd, ingen olycka skada dem. I allt detta övervinna de översvinneligen och finna i allt motsatsen: i fattigdomen rikedom, i synden rättfärdighet, i smäleken stor ära, i hunger och törst all fullhet.

29 april.

Men om jag gör det jag inte vill, då är det inte längre jag som gör det utan synden som bor i mig.
Rom 7:20

Ifall den inom oss boende synden icke funnes, då funnes heller icke några yttringar av synd. Den inre syndens uppkomst är icke lika alla andra synders begynnelse, utan denna inre synd finnes och lever bakom dem alla och är källan till de andra synderna, den är icke verksam för en stund eller för en tid, utan varhelst och så länge en människa lever, där är den med. Det hjälper icke att på yttre sätt värja sig för den och förbättra och hela, ty det ondas stam och rot och källsprång är invärtes i oss; framför allt måste själva källan tillstoppas och trädets rot avhuggas. Tapper man till på ett håll, så rusa vattenmassorna fram på tiotals andra ställen. Nej från grunden måste man läka varje sår, annars får man ideligen smörja och plåstra med salva och annat, och ändå blir det både var och bölder, så att människan blir allt sämre och sämre. Den inre synden kan heller icke drivas bort med några lagar eller straff, om här också funnes tusen helveten till hands, utan Guds nåd allena måste utrota den. Guds nåd allena gör människonaturen ren och ny.

30 april.

Lagen gavs genom Mose, nåden och sanningen kom genom Jesus Kristus.
Joh 1:17

När lagen talar till ditt skuldbelastade samvete dessa ord: det och det är befallt, det har du icke gjort, nu måste du straffas, då är det i sådan kamp och dödens ångest högeligen av nöden, att du bemannar dig med tron, så att den med stor kraft träder fram och ser lagen i ögonen med detta dristerliga tilltal: ”min kära lag, är kanske du ensam hela Guds ord? Är kanske icke evangelium också Guds ord? Hava Guds löften ett slut? Har Guds barmhärtighet tagit en ände?” — När därför lagen anklagar mig, att jag är en syndare, som är uppförd i Guds bok på skuldregistret, måste jag bekänna, att detta är en sanning, men när lagen sedan säger, att jag är en fördömd varelse, får ag icke gå in därpå, utan omgärda mig med stark tro och säga: enligt lagen är jag visserligen en arm förtappad syndare men jag vädjar från lagen till evangelium. Ty Gud har jämte lagen givit oss ännu ett ord. Detta ord är evangelium, som nådefullt skänker oss syndernas förlåtelse, rättfärdighet och liv.